

El pardal Sony

(Faltaven deu dies per a la Festa de Nadal)

Fa molt de temps, un pardal se va perdre, i no sabia a on anar. Al terra hi havia un munt de neu, que també pintava de blanc els camins, teulades i les copes dels arbres. Llavors es va produir una forta tronada, queia aigua i flocs de neu a bots i barrals. Feia el possible en volar d'un refugi a altre, aleshores se va trobar un xicotet i indigent poblet. Sense forces, li faltava l'alè, se va refugiar a la doella d'una finestra, l'amo de la casa en veure'l, l'agafà, el va acaronar i tingué cura d'ell com un fill. El teuladí li va preguntar:

- Saps on està Pardal? Una ciutat? Va preguntar Sony, que així s'anomenava...

- Està molt lluny, travessant un bosc enorme on et pots desorientar; va respondre el pagès . A la matinada següent, va avisar a tots el camperols de que el pardal anava a fer camí, per aquells indrets de Deu, Arriscant la seua vida, desafiant les penalitats, passant fam va continuar camí. En travessar l'arbreda, se va fer amic de molts animals que li indicaven el rumb que tenia que seguir, va localitzar a un ocell anomenat Lola.

(Sols faltaven cinc jornades per al gran dia).

Estaven refredats, es van trobar un cangur, i Lola li va preguntar al cangur Dòcil :

- Saps on esta Pardal? Una ciutat?

- Crec que esta tot recte girant a la dreta, ja no sé res més, va dir Dòcil, el cangur...

Moltes gracies per la informació, Adéu! Va respondre Sony .
(Faltaven quatre dies per a la festa...)

Van seguir les indicacions de Dòcil... Es van trobar una rotonda on hi havia dos cartells en un cartell posava "Terra" i en l'altre posava "Ocell", s'adreçaren cap a l'últim.

(Faltaven dos dies...)

Estaven famolencs es van trobar un gos i Sony i Piqui tenien molta fam, el ca li va donar a cada un d'ells un entrepà de pernil, tomaca, formatge i maionesa, i els dos animals van dir a la vegada:

-Moltes gràcies !

I es van menjar el sandvitx en un moment.

(Faltava una nit....)

Se van entropessar amb una bifurcació, dues sendes per davant: L'indret Llogaret Dolç Llogaret, o el poblet Pardal .

(Sols faltaven tres hores...)

Per a que Santa Claus repartirà els presents en el dia més esperat de tot l'any.

Però no saba a quin lloc hi tenien que anar.

En l'últim moment per intuïció, van tindre un pressentiment i caminant sempre recte i cap avant, al albirar la silueta del poble pròxim, van plorar d'alegria, perquè era el seu destí.

El indret on l'amistat entre els animals del bosc i les gents del poblat era tot alegria, festa i joia per tothom.

Felipe Roo Artolà, 4t de primària

